

Universitätsbibliothek Paderborn

**Resolutiones disputationum de Jndulge[n]tiarum virtute
F. Martini Lvther Avgvstiniani Vittenbergensis**

Luther, Martin

[Wittenberg], 1518

VD16 L 5787

Con: LXVIII. Sunt reuera minime ad gr[ati]am dei & Crucis pietatem
compat[a]e.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32315

C CON: LXVIII.

Sunt revera minime ad gloriam dei & Crucis pietatem compatet.

Imam dō compatet ad deigram, sunt nihil & nullū, cū potius conuersaria openur gratię dei, m̄ ppter ignauos & pigrōs tolereat. Et patet ex dictis.

C CON: LXIX.

Tenentur Ep̄i & Cura i venias Ap̄licas & Comissa-
rios, cū om̄i reverentia admittere.

Quia auctoritati papali, in omnibus cū reverentia cedendū est. Qui enī potestatis resistit, resistit dei ordinationi, qui autem deo resistit, ip̄i sibi damnationē acquirūt. Et dñs ip̄e, Qui vos spernit, me ip̄ernit, Igitur licet ī rebus exiguis, nihilo tñ min⁹, q̄ in magnis, auctoritati cedendū. Hinc illud etiā venit, q̄ & si Papa ferret iniūstas sententias, tñm cde tamē sunt, & vt Carolus, inquit Imperator, Quicq d̄ imp̄ osuerit, q̄tūis graue sit, ferendum est, sicut & experientia videremus fieri ab Ecclesia, quia certe in finitis oneribus hodie premitur, & tamen pie & humiliiter fert quieta. Id tamē intelligendum est, ne quis in erroream conscientiā veniat, q̄tālī ideo sint timētae iniūstae sententiae, quia sint approbande tanq̄ iuste, ab ih̄s, qui debent eas timere. Cum ip̄emet Pontifex, aliquos decernat ab Ecclesia ligari, qui tñ corā deo ligati n̄ sūt, & cogite oī sligationē ferre, nec eis nocet talis ligatio, quia est pena tñ, & timeri debet, non aut scrupulū conscientiā facere, sicut timere debemus deū, in om̄i alia violentia, etiā pphana, & non p̄ contēptū superbereluctari, Ita & onera sunt ferenda, non q̄ reductant, & approbanda sint, sed uel flos gella a deo inflicta, & humiliter portanda. Quare siue iniūste & onera sunt timenda, non ppter illud verbū, Quod dūcūt ligaueris, sed ppter illud generale p̄ceptū, Esto consentiens aduersari tuo in via. Et illud, Qui te percusserit ī maxillā dextera, p̄be ei & finistrā &c. Et Ro: xij. Non defendantes vosmet ip̄os &c. Si enī hoc esset consiliū (vt multi etiam Theologi viserent errare) nūc licet eadē libertate, resistere Papē ī suis oneribus & sententijs iniūstis, qua Turco, vel alijs aduersarijs, sed nullis prorsus ē resistēdū, licet non sit eorū opus approbadū, ne sit error in conscientiā. Sed hęc marcia necessaria valde, aliud tempus, & opus postulat.

C CON: LXX.